

έντομο μόνο ναυτερινό κινούσθαι να βγάλει καρτά καρτά τὸ τραγούδι του. Αὐτὸ
ὄχι ναυτερινό τὸν ὕπνο τῆς σιωπῆς.

—“Ὁχι ἐκδικήσεις!

“Ἐκανε μὲ προσπῆσαι, ἔναν ἀγῶνα νὰ νικήσῃ καὶ ἔταν τὸ κτώρθωσε τοῦ
ἐρῶνα νὰ ἔρριξε γίνονται.

Διςθκνότην καὶ τὸ σκίρθηκα. ὅτι κατὸ ποῦ ἔκανε ἔτο κταγορημένο ἀπὸ
μὲ σκίρθη ἄλλα, ἀλλὰ ρίχτε τὸν ἔκατὸ του νὰ τὸ στεριώσῃ. Στὸ κεφάλι του, ἢ
μίσκ στὸ νοῦ του τοῦ ἐρῶνα νὰ ἔβλεπε ἢ νὰ στεριώσῃ μὲ ἰδέκ τῆς, ποῦ ἔπει-
θηροῦσε καὶ τὴν ὅποιον ἐνόησε πὰ νὰ φώτιζε τὸ νοῦ του.

—“Ὁχι, ἔ; λαίψα! εἶπε.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ Ν. ΒΟΥΤΥΡΑΣ

—100000—

ΤΡΕΛΛΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΥΠΝΟΣ

Τοῦ Ὑπνου τοῦ ἀνθοφύου μὲ τὰ μάγια.
Ἐτοῦ Ἦόνου τὴν ἀγκάλη ἀλαφρογέροντας.
Τοῦ λέει ἡ μάτην Ἀγρόπνια ἡ κουκουβάγια.

—Προσμένοντάς Σε, οἱ τρεῖς μας ξαγρυπνοῦμε.
Τὸ σάβανό του οἱ δυὸ μας ἀργούφαίναμε
Μερόνυχτα χωρὶς νάγροικηθοῦμε. . .

Συντρόφεψέ τον ἄστραχλο ξενόχτι !
Μὰ ὁ Ὑπνος τὸν ὀλιμμένο ἐγλυκοκύνταζε
Καὶ φίλτρα καὶ βοτάνια ἐντὸς του ρίχτει.

Καὶ τὸ κορμί, ποῦ ἀγρόπνια κ' ἐπονοῦσε,
Πρῶτα φορὰ, μονάχο, ἀποκοιμήθηκε
Πρῶτα βραδεῖά τὸ χεῖλί του ἐγλεοῦσε.

Πρῶτα φορὰ ! Καὶ πλιὸ τὸ γέλι ἐκείνο
Μὰτ' ἐδοῦσε· μὰ μὰτε ἀντιφεγγίσανε
Τὰ μάτια του θολὰ φεγγάφ' ἢ κρίνο !

Στίχοι

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

—100000—